

Dagens namn

MATS JOHANSSON:

Roine Carlsson

Roine Carlsson arla stod upp en morgon – och så blev han statsråd. Varför denna olycka skulle drabba just honom kan tyckas oförklarligt mot bakgrund av de prestationer han senare svarat för i ämbetet. Men Palme ville ha någon som kunde spela rollen av Busen i regeringen, och eftersom Hasse Ericsson var upptagen med annat fick det bli Roine.

Om han var riktigt medveten om vad han gav sig in på den där dagen när Palme ringde, är oklart. Men det är nog en ren lögn att han skall ha svarat "Ingen kommentar" när Palme frågade honom om han ville sitta i regeringen. Det klassiska svaret fick han lära sig först senare, i kanslihusets interna charmkurs för nyblivna ministrar.

Det berodde alltså på Roine Carlssons yttre att han blev upptagen i kretsen av magistrar. Och det är hans yttre som väckt sådana känslor bland journalister och allmänhet – Roine är politikens Sofia Loren fast tvärtom. Denna hets mot oss något stabilare byggda personer måste stoppas, den är dessutom könsdiskriminerande. Inte skulle en kvinna kritiseras på samma sätt som runde Roine fått löpa gatlopp i media? Och hur skall han nu någonsin kunna låta sig fotograferas iförd badbyxor, grogg och cigarr på Kanarieöarna, som en gång Hasse Ericsson?

Nej, det får var slut på förföljelsen av sådana som ser ut som pampar. Roine Carlsson bör tvärtom äras för att han ärligt och rejält spelar den roll han tilldelats. Regeringskollegerna får sluta skälla på honom för att han gjort bort sig, när han tvärtom bara gör sitt jobb som buse och därigenom får de andra ministrarna att framstå som nästan trevliga kultur-

personligheter.

Felet med Carlsson är inte att han inte säger något, utan att han inte har något att säga. Men det är ju egentligen inte hans fel att regeringen inte kan ge besked när massmedia så kräver. Och kom ihåg att Carlsson är rättvis – det är med samma kalla hand han håller gråtande sömmerskor lika kort som upphetsade gruvarbetare. Sådant imponerar, inte minst i det närliggande med vilket vår biträdande industriminister måste ha att göra.

Dessutom måste man se till bakgrunden. Där kom Carlsson intet ont anande från sin långa karriär i facket. Där blir man van att få bestämma, utan att bli kritiserad. Att det inte är samma sak att vara ordförande i Pappers som att vara biträde på industriakuten, kan väl inte just han rå för. Folk borde väl kunna begripa att det som var bra för Pappers också är bra för Sverige.

Dessutom har Carlsson lärt sig nu. I ett av TV:s oändliga cafémagasinsprogram härförleden visade han upp den rätta bilden av sig själv, en godmodighet som skulle ha gjort Mr Hyde grön av avund. Inslaget underströk att det är till Carlssons inre kvaliteter man skall se, inte de yttre. Tids nog berättar han om sin svåra tid i Husmodern och ger pys-seltips om hur man bäst knypplar ihop tyghundar åt små barn, viker indonesiska pappersblommor och skriver haiku.

Framförallt har Roine Carlsson visat att han står pall. Det är sånt som räknas i politiken. Inget spår av Börje "ångestskall-bli-min-arvedel" Anderssons hemlängtan inte, inget poetiskt ahmarkeri och ingen gahrtonsk romantik heller. Nej, Carlsson har visat att han är mogen för större uppgifter än att sitta och pytsa

ut stödmiljarder hit och dit. När Olof Palme snart glider över helt i sin internationella gärning som en Dag Hammarskjölds eftergångare behövs en bred pojk som kan leda Sverige genom svårigheterna. Tänk bara på vilken kraft som krävs för att hålla i yxan när det gäller nedskärningarna i den sociala tryggheten. Vem kan bättre än Roine Carlsson avskaffa första barnbidraget, klämma åt änkor och faderlösa, ta ifrån småspararna deras sista skärv? Som åtstramningsgeneral vore han perfekt, mycket bättre än när han skall förklara sin syn på mänskliga rättigheter i ett land som ligger så långt borta som Vietnam. Det var förresten inte heller hans fel att det blev fel därborta – tvångsarbete sorterar ju under arbetsmarknadsministern. Och vad har man informationssekreterare till, om inte för att hålla journalister borta. Skötte sig Roine Carlssons omgivning

lite bättre, skulle han slippa drabbas av sådana här orepeterade överraskningar.

Nej, borta bra men hemma bäst. Vore Sverige Frankrike skulle Carlsson få huka sig; där kastar man ju riktig dynga på impopulära ministrar. Vore Sverige USA skulle han behöva en väldigt bra reklambyrå för att bli vald till något. Men som svensk passar han: sköter sitt, håller tyst – en bra karl, helt enkelt.

Själv anser han sig ha svårt att karakterisera sin person. I en intervju i Dagens Nyheter uppger han att bäst är han på att lyssna på andra, en lyhörd människa. Journalister har han uppenbarligen en mindre lyhörd inställning till: "Information ska ges genom att vi politiker talar om vilka beslut vi har fattat. Innan dess tycker jag faktiskt att vi skall hålla tyst i de flesta fall."

Just det, Ers Majestät.